נחוץ חוק חדש

בבית שלנו, ומסתבר שבעוד 350 אלף בתים בישראל, נפסקת כל הפעילות השוטפת בשעה 8.59. ודיירי הבית הבוגרים מתיישבים מול מכשיר־הטלוויזיה לחוויה הראשית של היום. אין עוד מדינות רבות בעולם, אם בכלל, שבהן החדשות המקומיות הן כל־כך מרתקות. חשובות, מצחיקות, מעצבנות. כמו במדינה שלנו.

במשך 30 דקות מספיקים להראות לנו את חברי־הכנסת כשהם מתנהגים כמו צירי ועידת־חרות. מראים מריבה עסיסית בין יוסי שריד לדתי אחד. מראים רצח בעזה, הפגנות בגדה, תיירות חשופות־שד באילת, שביתה אחת, ראיון סאטירי (אני מקווה) עם ח"כ כהן־אבידוב, הפגנה אחת, סקירה כלכלית אחת, מזג־אוויר אחד ואפילו אירוסין בין הנסיך אנדרו לבין הנסיכה החדשה מה־שמה.

מי משוגע להפסיד את כל זה?

אבל איך אפשר לא להפסיד כשבעם־ישראל חיים כמה פגועי־שכל ורעי־לב, שיחד עם תחילת שידור מהדורות מבט הם מחייגים לחברים שלהם ואומרים להם את המישפט בעל החשיבות העליונה: „מה נשמע אצלכם?"

אולי מישהו יחוקק חוק האוסר על אזרחי ישראל לטלפן אחד לשני בין 9.00 ל־9.30 בערב. בבקשה!

פינת הקמצן

מחברת דניש פלוס הודיעו לי שהם מתחשבים מאוד בבקשתי להוריד מחירים, ולכן הם „מכרו בכל סניפי דניש פלוס בארץ, עד לסוף החודש הזה, מאות מוצרים בהנחה של 50%. יופי.

ועכשיו בחינם לגמרי. רשת חנויות שילב הוציאה לאור חוברת בת 48 עמודים ובה מידע להורים בנושאי לידה, ייעוץ בבחירת מוצרים, הצעות לעיצוב חדרי־ילדים, רשימת מוצרי־יסוד לתינוק ראשון. כמה מאמרים של רופאים ותזונאיות וכן רשימה ארוכה של שמות לבן

ולבת. להורים שבדרך. שקשה להם להחליט. כל זה, במתנה, לכל הורה פוטנציאלי הניגש לאחת מחנויות שילב ומבקש יפה.

אגדה ב־12 ש"ח

הקטע הזה מוקדש באהבה לשניים־שלושה בשלנים אינני טעם ונפש החיים בארץ, אבל חוש־בים אירופה. השניים־שלושה האלה (שמותיהם, אגב, שמורים במערכת) כשהם מדברים על אוכל, או כותבים עליו, לא יכולים להתאפק מלשרבב לתוך דיבריהם המלומדים את מילת הקסם „כמהין".

בארץ־ישראל, לפי מיטב ידיעתי, קיימת רק המילה. אף אחד מידידיי, קרוביי ומוקיריי־זיכרי, טרם זכה לראות במו עיניו את הפלא הזה, שאינו אלא פיטריה נדירה מאוד. הנמכרת בארצות־הקור במחיר של זהב, ושם קוראים לה טראפל. מספרים על הטראפל שחזירים, אשר אומנו במיוחד למשימה זו, שולפים אותה ממעמקי־האדמה, וכל מיסעדה בעלת חצי תריסר כוכבים קונה כמה

פיטריות כאלה מדי פעם. כדי לגרד אותן מעל למאכלים יוצאי־דופן, ובעיקר כדי לרשום בתפריט של המיסעדה שיש להם טראפלס.

לפני זמן־מה סיפר לי חבר, יליד סוריה, כי בילדותו נהגו לבשל מאכל מסויים ולהוסיף לו כמה פיטריות נדירות ויקרות בשם כימה. מייד נעשה מחקר השוואתי בין ידיעותינו המשותפות אודות הכמהין, הוא הטראפל, לבין הכימה שאכלו בסוריה, והסתבר סופית שהטראפל הוא הכמהין הוא הכימה. כל אחד ולשונו.

מאז לא הקדשתי מחשבה רבה לנושא, והס־תפקתי בארוחות־ערב של ביצה עין, חצי עגבניה, כמה זיתים וכוס תה. אבל בשבוע שעבר הוחלט בביתנו שצריך לקנות לילד שולחן־כתיבה, והחלטה זו הביאה אותי לסיור מקיף בשוק־הפישפשים ביפו. שם, למרגלותיו של רוכן־ממתקים, בתוך ארגז קרטון קטן, הוצאו למכירה מין פקעות קטנות שנראו כמו הכלאה של תפוחי־אדמה ואבנים חומות. שאלתי את הילד הממונה על הקרטון מה זה, והילד ענה משהו טוב מאוד וזה עולה 12 ש"ח לקילו. מתוך סקרנות לקחתי פקעת אחת לידי, מישששתי אותה, הרחתי אותה ופיתאום הבריק במוחי הרעיון המרגש שאני מחזיקה בידי טראפל־כמהין־כימה ואומנם, ברגע זה ממש הגיע למקום אביו של הילד והוא סיפר לי כי הפקעות האלה גדלות בנגב והן נדירות ביותר. זה שלוש שנים שלא הצליח להשיגן. והשנה קנה מהבדואים 200 קילו מהכימה. עוד סיפר לי האיש, שלכימה אין שורי־שים ואין עלים, והן גדלות במקומות שבהם לא דרכה עדיין רגל אדם, והן פורצות מן האדמה כאשר יש ברקים בשמיים.

קניתי קילו אחד מהכמהין ב־12 ש"ח ובישלתי אותם כמו שאמר לי המוכר. טעים, אבל לא שווה את מישקלו בזהב, וגם מלא חול שמסרב לצאת.

עכשיו תארו לעצמכם את שניים־שלושה אניני הטעם והנפש, כשייוודע להם שבשבוע שעבר אפשר היה לקנות כמהין ב־12 ש"ח. אני לא מקנאה בהרגשה שלהם. ככה זה בחיים, אלוהים נותן אגוזים, תמיר, לאלה שאין להם שיניים.

נ.ב.

הצלחתי להציל אחד מהבישול למטרות צילום. והנה הוא לפניכם (למעלה, מימין).

מיבזק מתנות לפורים

למי שעושים הכל ברגע האחרון, כולל קניית מתנות־חג לילדים, הנה ההצלה:

לבנים הקטנים אפשר לקנות אחד מעשרות סוגי הלגו. מתוך נסיון אישי. מה שהולך היום הכי בשוק הילדים ממין זכר הוא לגו־חלל. מאלה אפשר לבחור קופסות בכל גודל כמעט, וגם למחירים אין סוף. אני בחרתי הפעם את הדבר הכי קטן שיש לחברת לגו. קופסה קטנטנה ובה 15 חלקים שמהם מרכיבים רכב־חלל כולל אס־טרונאוט אחר. המחיר: 4.5 ש"ח.

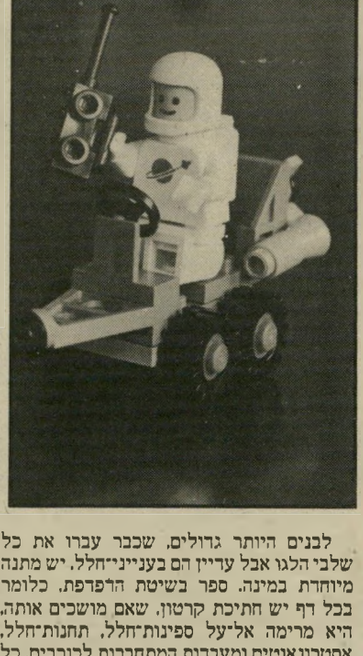

לבנים היותר גדולים, שכבר עברו את כל שלבי הלגו אבל עדיין הם בעניני־חלל, יש מתנה מיוחדת במינה. ספר בשיטת הדפדפת. כלומר בכל דף יש חתיכת קרטון, שאם מושכים אותה, היא מרימה אל־על ספינות־חלל, תחנות־חלל, אסטרונאוטים ומעברות המתחברות לכוכבים. כל זה בשלושה ממדים. ספינת־חלל. הוצאת מדן. מחיר: 13.5 שקל.

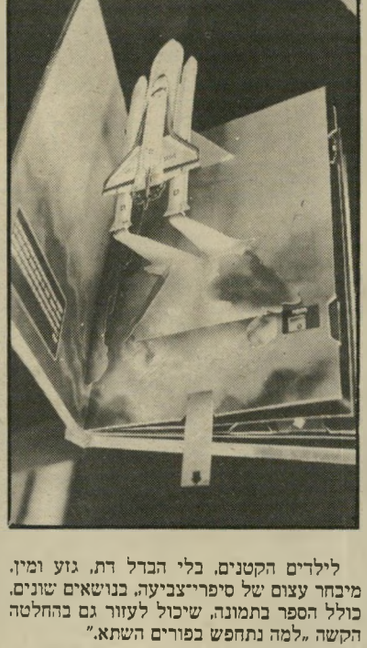

לילדים הקטנים, כלי הבדל דת, גזע ומין. מיבחר עצום של סיפורי־צביעה, בנושאים שונים. כולל הספר בתמונה, שיכול לעזור גם בהחלטה הקשה „למה נתחפש בפורים השתא."

ועכשיו לבנות. מי שתהמזל מזלו ונולדו לו בנות — שישלם. הלהיט האחרון, כך שמעתי, מאמא לבת, קטנה, הם הסקטים העשויים מפלסטיק, תוצרת פריס. אומרות לי (אמהות) שהסקטים משופעים באמצעי בטיחות שונים ומשונים, כך שהילדה היפה לא יכולה ליפול. אפילו אם היא רוצה. המחיר. נו, להגיד? 60 ש"ח. כמו שאמרתי. למי שיש בנות — שישלם.

מתנה מיוחדת לילדים חריגים (אלה שלא אוהבים צעצועים): עוזרת, כמו תמיד. חברה עלית, שיוצאת לשוק, כמו תמיד לפני חגים. עם סלסילות־מתנה ממולאות בממתקים. סלסילה קטנה, הכוללת שוקולד, וופלים, סוכריות, מסטיקים ושאר קלוריות מתוקות: 10 ש"ח.

ואחרון־אחרון חביב, לאלה שבמיקרה־במיקרה נזכרים לקנות מתנת־חג לאמא או לאשה: ספר־בישול. כמובן, בהוצאת רות סירקיס. רק עכשיו ראה אור הבישול ההודי. מי שמכיר את האוכל ההודי, יודע שהוא מתאים לנו מאוד. המאכלים די פשוטים להכנה, המיצרכים הם בדרך כלל זולים ואפילו כלי־בישול מיוחדים לא נחוצים להכנת ארוחה הודית גדולה.

למי שמבשלת כבר שנים אוכל הודי להזדמ־נויות חגיגיות, הספר הזה הוא עזרה גדולה ויפה. תמונות־צבע מרהיבות המראות לך איך ייראה האוכל שאת עומדת לבשל. 16.8 ש"ח.